

[Norlev.]

som havde deltaget i tysk Krigstjeneste eller i det hele taget havde bistaaet Tyskerne, skulde idømmes meget strenge Straffe, fra 5—10 Aars Fængsel, men som betingede Domme, og saa skulde det forbydes dem at deltage i politisk Virksomhed i Fremtiden i det hele taget. Jeg ved ikke, om det er muligt at gennemføre et saadant Forbud mod at deltage i politisk Virksomhed, det er det, jeg gerne vil spørge den højtærede Justitsminister om; ellers var det maaske en Tanke, der var værd at overveje netop med Hensyn til Sønderjylland.

Et andet Punkt, hvor jeg synes det foreliggende Lovforslag heller ikke gaar vidt nok, er i § 4, Stk. 1. Allerede i Sommer foreslog vi fra Retsforbundets Side, at der ikke skulde staa „kan“, men „skal“, der, hvor der i Loven siges:

„Naar nogen findes skyldig i et efter denne Lov straffbart Forhold, kan det bestemmes, at hans Formue“

o. s. v. delvis inddrages til Fordel for Statskassen. Det forekommer os stadig, at naar der er Tale om Landsforræderi, bør Landsforræderens Ejendom inddrages; det er i mange Tilfælde den mest virksomfulde Straf, vi kan give, det er meget mere virksomfuldt end nogle Aars Fængsel.

Men paa den anden Side kan det ikke nægtes, at den foreliggende Lov om Tillæg til Borgerlig Straffelov ogsaa paa visse Omraader har vist sig alt for rigoristisk. Jeg kunde i saa Henseende nævne dem, der ifølge deres tyske Sympatier har staaet med en vis Velvilje over for Tyskerne og maaske har meldt sig frivilligt til tysk Krigstjeneste, men ikke har været med til nogen Handling rettet mod Danmark og heller ikke gjort sig skyldig i nogen Forbrydelse; det er maaske nok forholdsvis faa, men der er saadanne Mennesker, og dem maa man efter vor Mening tage forstaaende paa. Sagen er jo, at Sympati og Antipati kan være meget forskellig hos os Mennesker. Nogle har Sympati for England, men der er jo Danskere, — jeg har truffet saadanne, hæderlige og agtværdige Folk —, der havde Antipati mod England, og som erklærede ved Krigen Begyndelse, at nu skulde Englænderne bankes af. Der er som bekendt nogle, der har Sympati for Rusland, medens andre er bange for Rusland og de nye Former for Statsliv, som det kommunistiske Rusland har skabt. Paa samme Maade har der i hvert Fald været nogle, som har haft Sympati for Tyskland, medens vi var mange, der havde Antipati mod Tyskland, i hvert Tilfælde Nazismens Tyskland, selv om vi ikke

havde noget mod selve det tyske Folk. Sympatier og Antipatier er noget, som der ikke kan gives Regler for, lige saa lidt som der kan gives Regler for, hvem man skal blive forelsket i, og vi har ikke Lov til at fordømme hverandre, selv om vi med Hensyn til Sympati og Antipati har en noget forskellig, ja, maaske modsat Indstilling.

Dertil kommer, at de tyske Sejre i Krigen første Aar maatte give Tysklands Venner den Tro, at Tyskland havde al Udsigt til at sejre i denne Krig, og den Ikke-Angrebspagt, som Rusland og Tyskland havde sluttet den 22. August 1939, var meget velegnet til at styrke denne Tro, thi for udenforstaaende maatte det se ud, som om Rusland med korslagte Arme vilde se paa, at Tyskland nedkæmpede Vestmagterne. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Udtalelse om, at Krigen indtil Tysklands Overfald paa Rusland var en imperialistisk Krig, viser jo ogsaa, at for Kommunisterne maatte Krigen indtil Sommeren 1941 staa i et andet Lys end i Tiden derefter. I hvert Fald viser denne Udtalelse, at Kommunisterne her i Danmark ikke har nogen stærk moralsk Ret til at fordømme dem, der indtil da, altsaa til Sommeren 1941, har ment, at nu var der en god Lejlighed til at være med til at banke England af ved frivilligt at gaa ind i Krigen paa tysk Side.

Den foreslaaede Ændring i § 10, Stk. 3, er nødvendig, hvis der skal tages skyldigt Hensyn til de anklagede, og den Præcisering af, hvad der er straffbart, som finder Udtryk i Ændringen i Forslagets § 16, maa hilses med Glæde. Denne Paragraf var i sin tidligere Skikkelse ikke alene vag og ubestemt, men ogsaa meget ensidig, idet den undtog almindelig civilt Lønarbejde og normal Forretningsvirksomhed eller anden normal Erhvervsvirksomhed. Disse Undtagelser er for saa vidt meget forstaaelige, thi vi har jo alle direkte eller indirekte været med til at arbejde for Tyskerne, og der er mange, jeg kan vist godt sige uhyre mange, som ikke har vist nogen Skrupler ved at tage den gode Fortjeneste, som ofte kunde opnaas herved. Det er f. Eks. en kendt Sag, at Landbruget har haft gode Tider under Krigen, men selv om Landbruget vidste, at Eksporten gik til Tyskland og den gode Fortjeneste stammede fra Nationalbankens Finansiering, saa har man dog ikke hørt noget til, at Landbruget paa sine aarlige Møder har protesteret mod den gode Fortjeneste under Krigen, selv om de protesterede mod mange Ting.

Og den anden store Samfundsklasse i vort Land, Lønarbejderne, har i hvert Fald